

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z 26-go czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa Akademii (...) imienia W. S. w Ł. przeciwko R. C. o zapłatę kwoty 1.520 złotych oddalił powództwo. Z rozstrzygnięciem tym nie zgodziła się strona powodowa, gdzie wyrok zaskarżyła w całości, zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego artykułu 750 Kodeksu cywilnego, 751 punkt 2 Kodeksu cywilnego. Zdaniem apelującej Sąd dokonał błędnej analizy stanu faktycznego i błędnie zastosował powołane przepisy prawne poprzez uznanie, że do stosunku prawnego stron ma zastosowanie przep..., mają zastosowanie powołane przepisy Kodeksu cywilnego poprzez przyjęcie, że jest to umowa nienazwana, umowa zbliżona do stosunku zlecenia. Zdaniem Sądu, zdaniem apelującego Sąd błędnie także zastosował przepisy artykułu 13, 71, 99, 99 a, 159, 160, 166, 170, 190 i 202 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym poprzez nieprzyjęcie, że te przepisy mają zastosowanie do stosunku prawnego łączącego strony, a przepis 750 Kodeksu cywilnego. W konsekwencji apelujący wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie dochodzonej kwoty, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie s..., sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja w istocie jest zasadna. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własny ustalony przez Sąd Rejonowy stan faktyczny. Stan ten jest niesporny, przy czym nadto zaznaczyć trzeba, że wobec faktu, że przedmiotowa sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym, a Sąd Okręgowy nie prowadził postępowania dowodowego, zgodnie z dyspozycją artykułu 505 ze znaczkim 13 paragraf 2 kpc uzasadnienie wyroku obejmować winno jedynie wyjaśnienie postawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Stanowisko apelującego zasługuje na aprobatę. Strony łączyła umowa zawarta na podstawie artykułu 160 ustęp 3 Ustawy z 27-go lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym, Dziennik Ustaw z 2005 roku numer 164 pozycja 1365 z późniejszymi zmianami. Przepis ten stanowi, że umowa ta nie jest umową o świadczenie usług w rozumieniu artykułu 750 Kodeksu cywilnego, ale samodzielnie uregulowaną umową nazwaną, a zatem do przedawnienia roszczenia o wynagrodzenie za studia znajdzie zastosowanie 10-letni termin przedawnienia na podstawie artykułu 118 Kodeksu cywilnego. Zdaniem Sądu Okręgowego rozpoznającego apelację taka interpretacja zgodna jest z powołanym przepisem artykułu 160 ustęp 3 tejże Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Wskazać należy, że podobne stanowisko, co do przedawnienia zajął Sąd Najwyższy mianowicie w uchwale z 21-go października 2015 roku sygnatura akt III CZP 67/15. Sąd Najwyższy stwierdził, że do przedawnienia roszczeń o opłatę za studia określone w umowie zawartej na podstawie przepisu artykułu 160 ustęp 3 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym miał zastosowanie 10-letni termin przewidziany w artykule 118 Kodeksu cywilnego. Wskazać trzeba, że Ustawą o zmianie Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w artykule 32 postanowiono, że do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne, o których mowa w artykule 99 ustęp 1 Ustawy zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej Ustawy, stosuje się przepis znowelizowany w brzm..., artykuł 160 ustęp 7 w brzmieniu nadanym tą Ustawą. Przepis ten artykułu 160 a w paragrafie 7 po nowelizacji wskazuje, że roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem trzech lat. Reasumując do ustalonego i niespornie stanu faktycznego ma zastosowanie przepis wskazujący, że roszczenie z tego stosunku przedawnia się z upływem trzech lat. Konkludując stwierdzić należy, że w dacie wytoczenia powództwa nie minął 3-letni okres przedawnienia, dlatego też podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia uznać należy za bezpodstawny, a w konsekwencji powództwo jest w istocie zasadne. Wymagalność dochodzonego roszczenia należy ustalić na dzień 1-go października 2011 roku, ponieważ za semestr piąty pozwana zobowiązana była zapłacić do 30-go września 2011 roku, zgodnie z paragrafem 2 punkt 3 Zarządzenia rektora w aktach karta 19. Kwota z umowy łączącej strony stanowiła nie jak żąda strona powodowa 1.520 złotych, lecz 1.336 złotych 67 groszy i dlatego też Sąd Okręgowy zmieniając wyrok stosownie do artykułu 386 paragraf 1 kpc taką też kwotę zasądził. Kwota ta została zasądzona z odsetkami ustawowymi na podstawie artykułu 481 kc od dnia 1-go października 2011 roku. W pozostałym zakresie poz..., powództwo było bezzasadne, dlatego też i apelacja w tym zakresie z mocy artykułu 385 kpc w pozostałym zakresie podlegała oddaleniu. O kosztach procesu i apelacji Sąd Okręgowy orzekł na podstawie artykułu 100 kpc, co do apelacji nadto w związku z artykułem 391 paragraf 1 kpc. Wskazać bowiem należy, że strona pozwana przegrała proces, jak i apelację w 12-tu procentach. Koniec uza... koniectekstu